

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେଲେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ପୁରା ପ୍ରୀତି ରଖ, ତୁମର ପ୍ରୀତି କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ”

ପରଶ୍ନ:- ଯେଉଁମାନେ ଆମ ଦୈବୀ ସମ୍ପଦାସୁର ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧରେ ସରବଦା କେଉଁ ଶବ୍ଦ ଗୁଞ୍ଜରୀତ ହେବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ବିକରମ୍ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧରମର ସୁଆପନା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହି କଥା ତାଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧରେ ଘୂରି ବୁଲିବ, ତାଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ ଯେ ଆମକୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ଆମର ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ଗୁଦ୍ଧ ହେବା ଦରକାର ।

ଗୀତ:- ଭୋଲେନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭୋଳାନାଥଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । କାହାଠାରୁ? ଭୋଳାନାଥଙ୍କଠାରୁ । ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ଭୋଳାନାଥ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ଶିବ ଅଟେ । ଭୋଳାନାଥଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଆତ୍ମମାନେ ଏହି କାନଦ୍ଵାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛ । ପିଲାମାନେ ଟେପ୍ ରେକର୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ପୁରଲୀ ଶୁଣିଲେ ବୁଝିଥାନ୍ତି ଯେ ଶିବବାବା ଆମକୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସବୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହୁଛ । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ସରବଦା ପିତା ବୋଲି କହୁଛ । କିଏ କହୁଛି ଯେ ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି? ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ମିଳୁଛି, ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ନାହିଁ । ଆମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ସାକାର, ଜଣେ ହେଲେ ନିରାକାର । ସେ ପରମପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ପରମପିତାଙ୍କ ଛତା ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କଥା ଅନ୍ୟ କେହି ପଚାରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଯାହା କହୁଛ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ଈଶ୍ଵର ପିତା, ଏକଥା ତୁମେ କାହାପାଇଁ କହୁଛ? କ’ଣ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ? ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ କି? ହିନ୍ଦୀରେ ପରମପିତା ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେ ତ’ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଈଶ୍ଵର, ପରତୁ ଅଥବା ଭଗବାନ କହିବା ଦ୍ଵାରା ପିତା ବୋଲି ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ପିତା ଅକ୍ଷର ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ସେ ମୋ’ର ଈଶ୍ଵର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା ତ’ କେବଳ ଶରୀରର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରରାୟାଉଛି, ତୁମର କେତେ ଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି? ଜଣେ ହେଲେ ଲୌକିକ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହେଲେ ପାରଲୌକିକ ପିତା । ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ କିଏ? ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ପାରଲୌକିକ ପିତା ହିଁ ବଡ଼ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମା ହେଲା - ସେ ସବୁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ପାରଲୌକିକ ପିତା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କେହି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମର ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରହିଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବିନାଶର ସମୟ ଅଟେ । ସେହି ମହାଭାରତର ଲଢ଼େଇ ଏବେ ଲାଗିବ । ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ତାପାହାଜ, ଚ୍ୟୁତ୍ ଆଦି ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ପଇସା ନେଇ ଯାହାର ଯାହାକି ଦରକାର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଧାର ସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଉତ୍ତାପାହାଜ, ବାରୁଦ ଆଦି କରସ କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଜିନିଷ ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵା ହୋଇଥାଏ । ବିଦେଶୀମାନେ ଏସବୁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବିକ୍ରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ମାନେ ଉତ୍ତାପାହାଜ ଆଦି ବିକ୍ରି କରୁନାହାନ୍ତି । ଏସବୁ ଜିନିଷ ବାହାରୁ ଆସିଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ କରସ କରିବେ ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ କାମରେ ଲାଗାଇବେ । ଫୋପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ନେଉନାହାନ୍ତି । ଏମାନେ ହେଲେ ଯାଦବ ସମ୍ପଦାସୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ କି ସ୍ତ୍ରୋତରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସବୁକିଛି ଆସିଯାଉଛି । ଭାରତ ତ’ ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ କାହିଁକିନା ଏହା ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଅଟେ । ବାବା ସେତେବେଳେ ହିଁ

ଆସିଥା'ନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଥାଏ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଦିବ୍ଵ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି ଯାହାର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାବା ଭାରତରେ ଆସିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତ' ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚାଲିଛି ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହେଲେ ଯାଦବ ସମ୍ପର୍କଦାୟର ଯେଉଁମାନେ କି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ନା ବୌଦ୍ଧ, ନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଆଦି ଯିବେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି, କାହିଁକିନା ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ବିନାଶ କାଳେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ, କାହିଁକିନା ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମରେ ପାପ ଆତ୍ମା, ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଭାରତବାସୀମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର କ୍ଷମାପତ୍ର ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ । ତେବେ ଯାଦବମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସେମାନେ ତ' ହେଲେ ରଚନା, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଭାଇଠାରୁ ଭାଇକୁ ସମ୍ପର୍କ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏ କଥା ତ' ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ - ଯାଦବବଂଶୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି, ତୁମର ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତୀବ୍ର ପ୍ରୀତିସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କଶୀଳ ପ୍ରୀତି ରଖୁଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପର୍କ ନେଉଛୁ । ଏହି ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ କଥା ବତାଉଛନ୍ତି ଆଉ କାହା ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ଘର ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି ନୂଆ ଘର ସହିତ ପ୍ରୀତି ଲାଗିଯାଏ । ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ଘର ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମନ ତୁଟାଇ ଦେଉଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଦିନକୁ ଦିନ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ କଳୁଷିତ ହୋଇଚାଲିବ । ଦେଖୁଛ ଦୁନିଆରେ କେତେ ହତ୍ତ୍ୟାମା ହେଉଛି, ତେବେ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ସମାପ୍ତ ହେବ । ଆମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବେହଦର ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଉ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇଲେ କିଛି ହେଲେ ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ' କେତେ ସମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ମାତା ପିତା ମିତର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହିତ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାକୁ ପତିତ ପାବନୀ କହୁଛନ୍ତି । ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ, ତୀର ମାରିଲେ ଏବଂ ଗଙ୍ଗା ବାହାରି ଆସିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଗଙ୍ଗାଜଳ ମୁଖରେ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଟିକିଏ ବି ଗଙ୍ଗା ଜଳ ମିଳିବା ଉପାରୀ ମୁକ୍ତି ପାଇଯିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନର କଥା ରହିଛି । ତୁମେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବାର କଥା । ଅମୃତ ପିଇବାର ଦିନିଷ ନୁହେଁ, ଏହା ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଭୋଗ ଦିନ ଅମୃତ ପିଆଉଛନ୍ତି । ନା, ତାହା ତ' ମିଠା ପାଣି । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର କଥା । ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କିପରି ଘୁରୁଛି, କିଏ କିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପରଥମେ-ପରଥମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ଥିଲେ ସେହିମାନେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗକରି ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପୁଣି କର୍ତ୍ତାରୁ ଫୁଲ କରାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସି ଷ୍ଟିକାରର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଶିବବାବା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ପୁରା ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ବିନାଶ କାଳରେ ତୁମର ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ବିଦ୍ୟା ହେଉଛି । ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ତୁମେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ରୂପେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଯେଉଁମାନେ କି ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛୁ ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ, ଏହାକୁ ବନ୍ଧନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବିକାରୀ

ବନ୍ଧନକୁ କାଟି ନିର୍ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯାଉଛି, ପୁଣି ପରଜନ୍ମରେ ତୁମେ ବିକାରୀ ବନ୍ଧନରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ନିର୍ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ, ଏହି ସମୟରେ ଆତ୍ମରୀ ବନ୍ଧନ ରହିଛି । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୋର ଶିବବାବାଠ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରହିଛି । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଠ୍କର ଶିବବାବାଠ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରହିଛି କାହିଁକିନା ତୁମେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଜାଣିଛ । ବାବାଠ୍କୁ ସ୍ତୁତିକରକୁ ଜାଣି ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଠ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ଯେତେ ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଠ୍କୁ ବୁଝାଇବେ, ସେତେ ଅନେକଠ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବେ । ଯିଏ ଅଧିକ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହୁସିଆର ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ସେବା କମ୍ କରୁଥିଲେ ପଦ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକା ପାଇବେ । ସାରା ଦୁନିଆ ତ ପତିତ ଅଟେ । ପରତ୍ସେକଠ୍କୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ, ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ବାବାଠ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଦୈବୀ ସମ୍ପରଦାୟର ଅଟନ୍ତି ତାଠ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଏହି ଅକ୍ଷର ଗୁଣ୍ଡନିତ ହେବ, ବୁଝିବେ ଯେ ଏହା ତ' ଠିକ୍ କଥା । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଦେବୀ ଦେବତା ହେବୁ । ଆମର ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସରବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ତୁମେ ସରବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ ହେଉଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଦେବୀ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି, ଏହାଠ୍କ ପାଖରେ ଭୋଗ ଲଗାଉଛନ୍ତି, ତେବେ କ'ଣ ସିଗାରେଟ୍ ଆଦିର ଭୋଗ ଲଗାଉଛନ୍ତି କି? ସିଗାରେଟ୍ ଖାଇଲାବାଲା ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା କୌଣସି ଦୈବୀ ଜିନିଷ ନୁହେଁ । ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବେ ଅଥବା ରସୁଣ ପିଆଜ ଆଦି ଖାଇବେ, ତେବେ ଆହୁରି ପତିତ ହୋଇଯିବେ । କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଖାଇବା ଛାଡି ଦେଲେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଶିବବାବାଠ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ସବୁର ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡିଦେଲେ ତୁମର ସଦଗତି ହୋଇଯିବ । ଅନେକଠ୍କ ପାଖରେ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବାର ଅଭ୍ୟାସ ରହିଥାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ବୁଝାଯାଉଛି କି ଦେବତାଠ୍କ ପାଖରେ ଏସବୁ କେବେ ହେଲେ ଭୋଗ ଲଗାଯାଇ ନ ଥାଏ । ତେବେ ତୁମକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ପରି ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଅଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ତା'ର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆସିବ । ସିଗାରେଟ୍ ବା ମଦସ୍ତାନ କଲାବାଲାଠ୍କଠାରୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଠ୍କୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ବୈଷ୍ଣବ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ବିଷ୍ଣୁଠ୍କର ସନ୍ତାନ ଆଆନ୍ତି, ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବୀ ସନ୍ତାନ ହେଉଛ । ଏଠାରେ ତୁମେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜନ୍ମ । ତୁମେ ଦେବତାମାନଠ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଅଟ । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଠ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରି ଗଢିଲାବାଲା ଅଟ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦ ବାବାଠ୍କର ମିଶନାରୀ । ଖରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲୋକଠ୍କର ମିଶନାରୀ ହୋଇଥାଏ ନା । ନିଜର ଖରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମରେ ଅନେକଠ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଇଶ୍ଵରୀୟ ମିଶନାରୀ । ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପୁଣି ପରେ ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଏବେ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ତୁମେ ଜାଣିଥାଇ ମଧ୍ୟ ମରିଯାଇଛ, ପୁଣି ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତା ହେବ । ସେଠାରେ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେବ ।

ଧର୍ମାତ୍ମା କରାଇବା ପାଇଁ, ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବାବା ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଠ୍କୁ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗର ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଠ୍କ ପାଖରେ ସବୁ ଦୈବୀଗୁଣ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ପୁରୁଣା ଶରୀର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ତୁମର ନୂଆ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଶରୀର ଆବଶ୍ୟକ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଫ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ ବରଣରେ ଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣରେ ହୋଇଛ, ପୁଣି ଦୈବୀ ବରଣରେ ଆସିବ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣକୁ ଗୁପ୍ତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରାଇ ପୁଣି ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲ ତୁମେ ବାଜୋଲୀ (ପାଦ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖି ଲେଉଟିବା ଖେଳ) ହୋଇଥାଏ ନା । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ... ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବ । ଏହାକୁ ଚକ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣରେ ଆସିଛ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳୁଛି, ପୁଣି ପ୍ରାକୃତ ମିଳିଯିବ । ୨୧ ଜନ୍ମ କରମାନୁସାରେ ଏବଂ ଏହି ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ, ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ରହିବ । କେହି ରାଜ ପରିବାରରେ, କେହି ପ୍ରଜାରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ରାଜପରିବାରରେ ବହୁତ ସୁଖ ରହିଛି, ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମର ସବୁ

ସମ୍ପତ୍ତି ଆସିଯାଇଛି । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମର ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି । କେହି କେହି ୮୪ ଜନ୍ମ, ୮୦, ୫୦, ଅଥବା ୬୦ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନେ ହିଁ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଛ । ଏହି ଭ୍ରମାମୟରେ ତୁମର ନାମ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହେବ । ତୁମେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ । ତୁମେ ନାଶିବ ଯେ ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ କାହାର ବି ପୂଜା କରିବୁ ନାହିଁ, ନା ଆମକୁ କେହି ପୂଜା କରିବେ । ସେଠାରେ ଆମେ ହିଁ ପୂଜା କରୁଛୁ ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କଳାର ସତର ତଳକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଆମେ ପୂଜା କରୁଛୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଗ୍ଧ ନୁଆଁଇଥାଉ । ଆମେ ଦ୍ଵାପରରୁ ପୂଜାରୀ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛୁ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ୫ ତତ୍ତ୍ଵରେ ତଆରି ହୋଇଛି, ଏହାକୁ କେହି ଯଦି ପୂଜା କଲେ ତାକୁ ଭୂତ ପୂଜା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ୫ ଭୂତ ରହିଛି । ଦେହ ଅଭିମାନର ଭୂତ ପୁଣି କାମ-କ୍ରୋଧର ଭୂତ । ଭୂତ ସମ୍ପର୍କଦାୟ କୁହ ଅଥବା ଅସୁର ସମ୍ପର୍କଦାୟ କୁହ, କଥା ଏକା । ବାବା ଆସି ପୁଣି ଦୈବୀ ସମ୍ପର୍କଦାୟତ୍ଵ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଭୂତମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନିଜ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ । ଗୁରୁ ନାନକ ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରାଇଲେ । ସେ ହିଁ ପତିତତ୍ଵକୁ ପବିତ୍ର କରାଇଥା'ନ୍ତି । ଆର୍ତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିକାରୀ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି, ସେ ସବୁକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମଦ, ସିଗାରେଟ୍ ବା ଯାହାକିଛି ବି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ବିନାଶ ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ତ୍ତା ପ୍ରୀତି ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଘର ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାଠାରୁ ମନ ତୁଟାଇ ନୁଆ ଘର ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ସମରଣଯୋଗ୍ୟ ହେଉଥିବା ଯୋଗଯୁକ୍ତ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭବ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଯେତିକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ସମରଣ କରିବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ନାମର ସମରଣ କରିଆଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ ଏବଂ କର୍ମର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ସମରଣ କରିଆଣନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଆଧାରରେ ହିଁ ସମରଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସୂଚିରେ ରୁହ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ବା କର୍ମ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନିର୍ଗତ ହେବ, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କର୍ମ ବା ସଂକଳ୍ପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିମିତ୍ତ ଭାବ ଏବଂ ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀର ଲକ୍ଷଣ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶ୍ଵରୀ - ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ଵଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ ।

ଯଦି ତୁମର ସ୍ଵଭାବ ସରଳ ହୋଇଥିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ସହିତ ତୁମର ନୟନ ଦ୍ଵାରା, ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ମଧୁରତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଦେଖାଯିବ । ମୁଖରୁ କେବେ ବି କଟୁବଚନ ବାହାରିବ ନାହିଁ । ତୁମର ମନ-ବୁଦ୍ଧିର ବିଚାର ଏବଂ ବାଣୀ ସବୁ କିଛି ଏକାଭଳି ହେବ । ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ବାଣୀରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା - ଏହା ସରଳତାର ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ସରଳସ୍ଵଭାବ ଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ନମ୍ରଚିତ୍ତ,

ନିରହକାରୀ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱର୍ଥୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।